

SXEDIO.53G

11/24.9.1921: ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΧΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΟΥ ΕΝΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Με την κρίση να παίρνει διαστάσεις γύρω από τη στάση που έπρεπε να τηρήσουν οι Έλληνες Κύπριοι, και ιδιαίτερα οι βουλευτές γύρω από την τακτική της αποχής και της μη συνεργασίας με την τοπική κυβέρνηση στο Νομοθετικό Συμβούλιο, ο Δικηγόρος Αντώνης Τριανταφυλλίδης έγραφε σε άρθρο του του στην εφημερίδα "Ελευθερία" της Λευκωσίας στις **11/24** Σεπτεμβρίου, **1921** την ημέρα που πραγματοποιείτο σύσκεψη στις Πλάτρες για καθορισμό στρατηγικής.

Σκιαγραφώντας την πολιτική κάθε βουλευτή ο Τριανταφυλλίδης παρατηρούσε ότι μόνο ο Νεοπτόλεμος Πασχάλης ήταν υπέρ της πολιτικής της αποχής και κατηγορούσε τους άλλους βουλευτές ότι με μασημένα λόγια τάσσονταν υπέρ της αποχής ενώ συνεργάζονταν με την τοπική Κυβέρνηση.

Έγραφε ο Τριανταφυλλίδης, ο οποίος είχε διατελέσει και γραμματέας της Πρεσβείας των Ελλήνων Κυπρίων που είχαν μεταβεί στο Λονδίνο και για δυο χρόνια αγωνίζονταν να εξασφαλίσουν θετική απόφαση από τη βρετανική Κυβέρνηση ότι θα παραχωρούσε την Κύπρο στην Ελλάδα:

"Συγκαλείται λοιπόν Θεού θέλοντος διά την **10/23** Οκτωβρίου ωρισμένως η Παγκύπριος Συνέλευσις και ελπίζομεν ότι αι παρατηρήσεις ημών και μεθ' ημών παντός ορθοφρονούντος περί του ανεκφράστου της επί το αυτό συγκλήσεως **1500** ανθρώπων, θα τύχωσι της δεούσης προσοχής και σκέψεως. Θα ήτο λοιπόν αδικαιολόγητος ανυπομονησία ημών σήμερον η ανάπτυξις πολιτικών αντιλήψεων αφ' ου λίαν συντόμως θα έχωμεν την ευκαιρίαν, εάν τύχωμεν της τιμής να παρακαθήσωμεν εις την συνέλευσιν να εκφράσωμεν σαφώς και να διατυπώσωμεν απεριφράστως την ταπεινήν ημών γνώμην. Θα κατεγινώσκετο άλλως τε και ανακολουθία ουχί αδικαιολόγητος εάν παροεκαλούμεν

δημοσίαν πολιτικήν συζήτησιν, την οποίαν τασάκις κατεδιάσαμεν ως επιβλαβή και επικίνδυνον. Διά τούτο δεν θα ασχοληθώμεν ούτε εις κρίσιν ή επίκρισιν ή υποστήρισιν της πολιτικής της αποχής κατ' αρχήν, αλλ' απλώς θα αναλύσωμεν σήμερον διεξαγομένην αντιδραστικήν πολιτικήν, διά να ίδωμεν εάν έχωσι δίκαιον οι φωνάζοντες ότι ουδεμία νέα υποψηφιότης πρέπει να υποβληθή διά να μείνη άθικτον το υπάρχον προσωπικόν, όπως συνεχίση τη αντιδραστικήν πολιτικήν.

Από τινος χρόνου καταβάλλεται συστηματική δημοσιογραφική προσπάθεια με το αυτό στερεότυπον μοτίβο και δημιουργείται διά της σιωπής των αντιφρονούντων μία εσφαλμένη ατμόσφαιρα πλάνης, η οποία θα ηδύνατο να επηρεάσει ολεθρίως την κοινήν γνώμην, εάν έμενεν ανενόχλητος. Οι θορυβούντες υπέρ των εννέα σημερινών βουλευτών, οι οποίοι κηρύσσονται σακροσάνκτοι και κραυγάζοντες το "εκάς οι βέβηλοι" εις πάντα νέον όστις θα είχε την ευγενή φιλοδοξίαν να προβάλη υποψηφιότητα, θέτουσιν ως εξής περίπου την θεωρίαν των: "Οι σημερινοί βουλευταί ηκολούθησαν μίαν ωρισμένην αντιδραστικήν πολιτικήν, την πολιτικήν της αποχής. Πρέπει να μείνωσιν όλοι εις τας θέσεις των διά να την συνεχίσωσιν. Ανεξαρτήτως των προσώπων αυτοί οφείλουν να εκλεγούν πανηγυρικώς. Πάσα νέα υποψηφιότης θα προκαλέση χασμωδίαν και παρεξηγήσεις".

Οι οπαδοί του δόγματος αυτού, οι πουριτανοί της αντιδράσεως οφείλουσι διά να το στηρίξωσι να μας αποδείξωσι δύο τινά:

1ον. Οτι οι σημερινοί βουλευταί ετήρησαν και επανεκλεγόμενοι θα συνεχίσωσι την αντιδραστικήν πολιτικήν, και

2ον: Οτι νέοι κατεχόμενοι υπό την αυτήν σημαίαν δεν θα ήσαν εις θέσιν να συνεχίσωσιν εξ ίσου αποτελεσματικώς τον καλόν αγώνα.

Το **2ον** βεβαίως ήνε ζήτημα τελείως προσωπικόν, το οποίον δεν συζητείται εις τας εφημερίδας. Ποίος

ήνε ο άξιος και ποίος ο ανάξιος, ήνε ζήτημα κρίσεως και εκτιμήσεως του εκλογέως. Το φόφισμα μόνον διαπράττεται όταν υποστηρίζεται ότι θα προκληθώσι "παρεξηγήσεις" διότι θα εθεωρείτο ότι αποδικιμάζεται η πολιτική των βουλευτών, εάν αύτη ενεκρίνετο ως η άριστη. Ημείς τουναντίον φρονούμεν ότι η εκλογή νέων προσώπων επί του αυτού ενωτικού προγράμματος θα απεδείκνυεν ακριβώς πόσον ενιαία και ομόφωνος ήνε η γνώμη του τόπου επί του σημείου τούτου ανεξαρτήτως προσώπων. Εάν υπάρχουν "παρεξηγήσεις" αι οποίαι δημιουργούνται επιτηδείως υπό των καλοθελητών μας, ακριβως θα διελύοντο άπαξ διά παντός, Ούτε υπάρχει φόβος να θεωρηθή ότι αποδοκιμάζεται το έργον της Κυπριακής Αποστολής διά της μη επανεκλογής των μελών της, διότι υπενθυμίζομεν ότι οι βουλευταί μετά την εξ Αγγλίας επάνοδον των και την θλιβεράν αποτυχίαν της Αποστολής των παρητήθησαν ζητούντες όπως ο λαός επιδοκιμάση το έργον των, και τότε επανεξελέγησαν άνευ ανθυποψηφίων πανηγυρικώς.

Άλλ' επανερχόμεθα εις το 1ον ζήτημα της αντιδραστικής πολιτικής, ην ετήρησαν μέχρι σήμερον οι βουλευταί και εάν παρέχωσι τα εχέγγυα ότι απενακλεγόμενοι θα συνεχίσωσιν αντιδραστικόν αγώνα. Και συνεπείς προς την απόφασιν ταύτην οι βουλευταί ηρνήθησαν να προσέλθουν εις τας συνεδριάσεις του Νομοθετικού Συμβουλίου αι οποίαι ήρχισαν από τον Μάρτιον του 1921. Καίτοι επανειλημμένως εκλονίσθησαν εις την στάσιν των λόγω της εμπιμονής τινών εκ των βουλευτών όπως επανέλθωσιν εις τη Βουλήν, εν τούτοις με την βοήθειαν του θεού ηδυνήθησαν να κρατηθώσι μακράν του βουλευτηρίου μέχρι του πέρατος των εργασιών του.

Εκτοτε όμως τα αντιδραστικόν μέτωπον ήρχισε να κάμπηται ποικιλοτρόπως. Αντιφάσεις ανεξήγητοι διεπράττοντο καθ' εκάστην. Και σήμερον εάν εξετάση τις κεχωρισμένως ένα έκαστον των βουλευτών θα εύρη ότι εν τω συνόλω του το βουλευτικόν Σώμα έπαυσε να ενσαρκώνη την πολιτικήν της αντιδράσεως ή της

αποχής. Χωρίς να θέλωμεν να επικρίνωμεν πρόσωπα, οφείλομεν να αναφέρωμεν ένα έκαστον διά να ίδωμεν τας αρχάς του και τας πράξεις του:

ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΛΕΜΕΣΟΥ- ΠΑΦΟΥ

(1). κ. Μιχ. Ηρ. Μιχαηλίδης.

Κεκηρυγμένος ανεπιφυλάκτως υπέρ της πολιτικής της συνεργασίας. Μετά παρρησίας εδήλωσεν ότι επανεκλεγόμενος θα επανέλθη εις το Νομοθετικόν Συμβούλιον, είτε μετά των άλλων ή έστω και μόνος. Δηλοί ότι οιαδήποτε και αν ήνε η απόφασις της Εθνοσυνελεύσεως, δεν θα τον εμποδίση να επανέλθη εις την Βουλήν.

(2). κ. Νικ. Κλ. Λανίτης.

Καθ όλην την μέχρι σήμεραν διάρκειαν της αποχής επέμενε να επανέλθη μετά των συναδέλφων του εις την Βουλήν. Διεβλήθη υπό του ανθυποψηφίου του κ. Πιτσιλλίδου ότι ήνε υπέρ της πολιτικής της αποχής και διαματυρήθη δι' επιστολής του προς την " Αλήθειαν" εναντίον της συκοφαντίας. Πριν αλέκτωρ φωνήση τρις απηρνήθη την αποχήν, δηλώσας ότι τρεις εκάλεσε τους συναδέλφους του να συνεργασθώσι μετά της Κυβερνήσεως.

(3). Νεόφυτος Νικοαίδης

Προφορικώς δηλοί ότι ήνε υπέρ της συνεργασίας. Εργω και λόγω ασχολείται επί των τοπικών ζητημάτων. Κατά τον εκ Πάφου ανταποκριτήν της "Ελευθερίας" (ίδε εκδοσιν 14/27 Αυγούστου 1921) παρέστη εις την τελετήν της απονομής μεταλλίων εις τους Κυπρίους ημιονοδηγούς υπό του Μ. Αρμοστού.

Αυθημερόν ενεφανίσθη εν τω Διοικητριώ ενώπιον της Α. Εξοχότητος εις ον υπέβαλε διάφορα τοπικά αιτήματα. Ούτω εζήτησεν όπως προσεγγίζη έστω και επί τρίωρον καθ' εβδομάδα το ταχυδρομικόν ατμόπλοιον- αμαξιτήν οδόν Κελοκεδάρων- απαγόρευσιν της εξαγωγής των γεννημάτων-εζήτησεν όπως η Κυβέρνησις παραχωρήση χωράφια εις τους βουσκούς της Πέγειας- γεωργικόν σταθμόν- βιομηχανικόν κατάστημα επεξεργασίας της μετάξης κτλ. Καταλήγων

νηχαρίστησε την Α. Εξοχότητα διά το ενδιαφέρον το οποίον δεικνύει διά τη Πάφον.

ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΛΑΡΝΑΚΟΣ- ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

(4). κ. Φιλ. Ζαννέτος.

Κεκτημένος υπέρ της αντιδραστικής πολιτικής, Ειλικρινώς πιστεύει και αισθάνεται τας αντιδραστικές αρχάς. Εν τούτοις περιέπεσεν εις ανακουλουθίας τινάς, τας οποίας ίσως εν τη αντιλήψει του συγχωρεί λόγω του δημοτικού αξιώματος του. Εν τούτοις η εντύπωσις μένει και παρά τω λαώ και παρά τη Κυβερνήσει και την αναφερόμεν εν τη πεποιθήσει ότι ο κ. Ζαννέτος με τον ιππικόν του χαρακτήρα θα αναγνωρίση τουλάχιστον το ασυμβίβαστον των καθηκόντων του Δημοτικού Αρχοντος προς την στάσιν του αντιδραστικού βουλευτού. Ούτω:

Εδεξιώθη τον Μ. Αρμοστήν κατά τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Ζήνωνος του Κιτιέως, έλαβεν δε τέϊον μετά της Α. Εξοχότητος και του βουλευτού Λεμεσού-Πάφου κ. Ν. Νικολαΐδου αυθημερόν εν τη Αγγλική Λέσχη. Παρεκάθησεν εις δείπνον παρατεθέν εις διαφόρους άγγλους υπαλλήλους επί του θωρηκτού **AJAX** όπερ ως γνωστόν εκλήθη να καταστείλη την ανύπαρκτον στάσιν, αυτό δεν θα το έκαμνε ποτέ ο μακαρίτης συνάδελφος του Λόρδος Δήμαρχος του Κορκ. Εσχάτως ενεφανίσθη και πάλιν ενώπιον του Μ. Αρμοστού μετά του Δημοτικού Συμβουλίου ζητών φως διά την πόλιν του.

(5). κ..κ. Λούης Ε. Λουΐζου και Γ. Εμφιετζής.

Εις ιδιωτικές των ομιλίας κηρύττονται υπέρ της συνεργασίας. Συνεπείς προς τας τοιαύτας αρχάς των έρχονται εις επαφήν με την Κυβέρνησιν επί των τοπικών ζητημάτων. Ούτω προ μιάς εβδομάδος ανήλθον εις Λευκωσίαν και έσχον συνέντευξιν μετά του κ. Αρχιδασονόμου και υπεστήριξαν αναφοράν των κτηνοτροφικών χωρίων της επαρχίας των εν σχέσει προς κεκτημένα δικαιώματα βοσκής και ξυλεύσεως.

Μετ' αναταλλαγήν διαφόρων γνωμών απεφασίσθη όπως περιοδεύσωσιν ομού μετά του κ. κ. Αρχιδασονόμου εις τα διάφορα χωρία. Η εκστρατεία βεβαίως δεν θα έχη χαρακτήρα επαναστατικών...

ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ-ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

(7). κ. Δημοσθένης Σεβέρης

Κατά τας συσκέψεις των βουλευτών εκηρύχθη πάντοτε υπέρ της πολιτικής συνεργασίας. Ακολουθεί την αντίθετον πολιτικήν απλώς διότι του επεβλήθη υπό της πλειονοψηφίας. Αντιδραστικόν **malgre lui**.

(8). Εκηρύχθη ανέκαθεν υπέρ της πολιτικής της αποχής. Κατά την πολιτικήν του ομιλίαν όμως εν τη "Αγάπη του Λαού" διειτύπωσε και μερικές επιφυλάξεις, δηλώσας ότι οι βουλευταί δεν θα μείνωσι διαρκώς μακράν της Βουλής, αλλ' ενδεχόμενον να επανέλθωσιν εάν λάβωσιν μίαν "ικανοποίησιν". Κρατεί άλλως τε και σχετικές μυστικές οδηγίας. Ο φάκελος των ενσφραγίστων διαταγών ανοιχθή εις το πέλαγος της Εθνοσυνελεύσεως.

(9) κ. Νεοπτόλεμος Πασχάλης.

Εκηρύχθη υπέρ της πολιτικής της αποχής, άνευ επιφυλάξεων και άνευ περιστροφών. Ειλικρινώς πιστεύει εις την αντιδραστικήν πολιτικήν, την οποίαν ήνε έτοιμος να τηρήση μέχρι τέλους. Αλλά χελιδών μία έαρ ου ποιεί. Διά να δώσωμεν πλήρη την εικόνα, θα έπρεπεν ίσως να αναφέρωμεν ότι πάντες οι νέοι υποψήφιοι, εν τοις εκλογικοίς διαμερίσμασι Λεμεσού-Πάφου και Λάρνακος- Αμμοχώστου ήνε κεκηρυγμένοι υπέρ της συνεργασίας.

Ερωτώμεν τώρα: Επανεκλεγομένων πανηγυρικός των σημερινών βουλευτών θα συνεχισθή η πολιτική της αποχής;

Πώς θα επιτευχθή το θύμα τούτο αφ' ου οι πλείστοι τούτων συμπαθούνσι προς την πολιτικήν της συνεργασίας και ήδη συνεργάζονται μετά της Κυβερνήσεως;

Η εκλογή και μόνη του κ. Μιχ. Ηρ. Μιχαηλίδου- και θεωρείται σχεδόν βεβαία- θα θέση τέρμα εις την πολιτικήν της αποχής, αφ' ου και μόνος δηλοί ότι θα μεταβή εις την Βουλήν.

Εις την Παγκύπριον Συνέλευσιν οφείλει να καθορισθή οριστικώς η πολιτική γραμμή και οιαδήποτε και αν ήνε αύτη, οι αντιπρόσωποι του λαού, οιοιδήποτε και αν ήνε, οφείλουσι να βαδίσωσι με βήμα σταθερόν άνευ κλονισμών και αμφιταλαντεύσεων. Διότι εκείνο το οποίον γίνονται σήμερον, δεν ήνε ούτε πολιτική αποχής ούτε πολιτική αντιδράσεως. Αποτελεί μάλλον γνωστοποίησιν της αντιδράσεως και απειλεί να κλονίση διά παντός και την πίστιν του λαού επί τον αγώνα του και τον σεβασμόν της ξενοκρατίας, θεωρήσαντες εξευτελιστικόν να εμμένωσιν εις τας θέσεις των οι αντιπρόσωποι του τόπου έφυγαν διά της θύρας διά να επανέλθωσιν διά του παραθύρου.

"Σιν Φέϊνερς", αρνηθέντες να υποβάλλωσι τα λαϊκά αιτήματα από της έδρας των, περιέχονται σήμερον τα Κυβερνητικά γραφεία εκλιπαρούντες τους Τμηματάρχας ως οι " Ριτζιατζήδες" της τρομοκρατίας.

Και επαναλαμβάνομεν το ίδιον αδυσώπητον ερώτημα: Επανεκλεγόμενων των παλαιών βουλευτών θα συνεχισθή η αντιδραστική πολιτική ή θα εξακολουθήση απλώς η αντιδραστική αυτή παρωδία. Οι θορυβούντες υπέρ της πανηγυρικής επανεκλογής των παλαιών βουλευτών θέλουσι πράγματι να στηρίξωσι την πολιτικήν της αποχής ή απλώς θέλουσι να στήσωσι προεκλογικήν "αποχήν" όπως αλιεύσωσι τους αφελεστέρους των εκλογέων;

Εάν πρόκειται να συνεχισθή-και τούτο θα το αποφασίση η εθνοσυνέλευσις- η πολιτική της αποχής, οφείλομεν να ακολουθήσωμεν την εισήγησιν του κ.Ν. Πασχάλη και να απόσχη ολόκληρος ο ελληνικός Λαός των εκλογών. Τότε τουλάχιστον, όταν αι έδραι πληρωθώσιν από άλλων μη Μωαμεθανών και μη Ελλήνων δεν υπάρχει κίνδυνος να ανακρούσωμεν πρύμναν και αν ακόμη τινές λιποψυχήσωσιν. Ο Ελληνικός Λαός διά της

εκλογής μη Ελλήνων θα καύση τας γεφύρας του και τας λέμβους του και θα αμυνθή πλέον απεγνωσμένως επί των εθνικών του επάλξεων.

Τη στάση τους διευκρίνισαν τρεις βουλευτές: Οι Ν. Κλ. Λανίτης και Λούης Ε. Λουίζου και Νεοπτόλεμος Πασχάλης.

Ο Πασχάλης (Ελευθερία 9/22 Οκτωβρίου) αφού παρέθετε τα διαβήματα που είχαν γίνει από το 1928 με υπομνήματα και παραστάσεις κατέληγε εισηγούμενος αποχή αλλά με αγώνα:

" Δεν είναι άραγε αρκετή η μακρά αυτή άλυσις των γεγονότων; Ας τα ενθυμηθώσιν οι θέλοντες να μας κάμουν συνεργάτας της Κυβερνήσεως. Ας σκεφθώσι δε εάν ούτω δεν είναι και ανακόλουθοι, προς εαυτούς. Και αν δεν εξωθούν τον λαόν να πέση εις βάραθρον εθνικής εκμηδενήσεως.

Δεν θα εκταθώ περισσότερον. Θα προσθέσω μόνον ολίγας λέξεις διά την προηγουμένην μου εισηγήσιν του να απόσχη ο ελληνικός λαός από τας εκλογάς. Εις το διάβημα τούτο αντιτίθεται η φίλη σύνταξις της "Αληθείας". Τούτο "δεν θα έχη-φρονεί- ως αποτέλεσμα άλλο παρά να στερήση τη Νήσον της επισήμου αυτής αντιπροσωπείας, οπότε κανένα υπόμνημα ή άλλο διάβημα ημών προς την Κυβέρνησιν δεν θα λαμβάνηται υπ' όψιν". Εάν βέβαια, έχωμεν σκοπόν μετά την από των καλπών αποχή των Ελλήνων Κυπρίων να σταυρώσωμεν τα χέρια μας, τότε ας ομολογήσωμεν πως μας αξίζει να είμεθα υπό ξένην δεσποτείαν. Εάν όμως θα εργασθώμεν εντός πάντοτε των νομίμων ορίων, διά την απελευθέρωσιν μας, τότε τα έργα θα είναι αποτελεσματικώτερα από οιασδήποτε "επισήμου" ανιπροσωπείας. Τα έργα δε θα λάβη καλήτερα υπ' όψιν η αγγλική Κυβέρνησις".

Ο Ν. Κλ. Λανίτης (2/15 Οκτωβρίου) διευκρίνιζε:

Κύριε Διευθυντά της Ελευθερίας,

Ο κύριος Τριανταφυλλίδης γράφων εις την τελευταίαν "Ελευθερίαν" εν σχέσει με την πορείαν των βουλευτών και ομιλών περί εμού προσπαθεί να με παραστήση ως μεταβαλόντα τας αρχικάς μου γνώμας εν

τω ζητήματι της προσελεύσεως ή αποχής των βουλευτών εκ του Νομοθετικού Συμβουλίου.

Τούτο είναι απολύτως ανακριβές. Αφ' ης στιγμής ηγέρθη το ζήτημα, ήμην της γνώμης και εψήφισα κατά τας εκάστοτε γενομένας συσκέψεις υπέρ της προσελεύσεως εις το Νομοθ. Συμβούλιον. Φοβούμενος ανακουλουθίας υπέδειξα αρχήθεν τα ενδεχόμενα, άτινα ο κ. Τριανταφυλλίδης καυτηριάζει σήμερα, οπαδός δε της αντιδραστικής πολιτικής εφρόνουν και φρονώ ότι δέον να εντεινόμεν ταύτην μέχρι του "τελευατίου" νομιόφρονος ορίου" όπως θέλει ο φίλος μου κ. Πασχάλης, διακόπτοντες πάσαν φιλικήν σχέσιν με Κυβέρνησιν υφισταμένην εν τω τόπω εναντίον της θελήσεως του λαού και καταστάσαν ανελευθέραν και δεσποτικήν, να χρησιμοποιώμεν δε και τας εν τω Νομοθετικώ έδρας ως εν επί πλέον μέσον πολέμου των αδικουμένων κατά των αδικούντων το ζήτημα, άλλως τε της προσελεύσεως ή αποχής από το Νομοθετικόν Συμβούλιον, διά το οποίον φαίνεται υπάρχουσι διαφωνίαι, δεν αποτελεί και με λεπτομέρεια εν τη εξωτερικεύσει του ενωτικού αντιδραστικού αγώνος.

Ταύτα εις απάντησιν των γραφέντων επιφυλάττομαι δε να εκθέσω λίαν προσεχώς εν ευθέτω χρόνω και τόπω εκτενέστερον τας σκέψεις μου επί της πολιτικής καταστάσεως, προσπαθών να πείσω και πρόθυμος ν' ακούσω.

Εν Λεμεσώ τη 28 Σεπτεμβρίου 1921.

Επίσης ο Λούης Σ. Λουίζου ανέφερεν ότι θα περίμενε την απόφαση του λαού που είχε κληθεί σε Εθνοσυνέλευση:

Κύριε Διευθυντά της "Ελευθερίας",

Οφείλω μίαν εξήγησιν εις τον αγαπητόν μου φίλον και συνάδελφον κ. Αντ. Τριανταφυλλίδην δι' όσα περί εμού εθεώρησε καλόν να δημοσιεύση εις την αξιότιμον εφημερίδα σας εν σχέσει προς την πορείαν, ην ακολουθούσιν οι βουλευταί και ελπίζω ότι θα έχητε την καλωσύνην να ξενίσητε τας ολίγας μου ταύτας γραμμάς:

Γνωρίζει ο φίλος συνάδελφος ότι είμαι

δικηγόρος και γνωρίζει επίσης ότι, ότε η Κεντρική Επιτροπεία απεφάσιζεν εν παμψηφεία σχεδόν ότι οι βουλευταί έδει να απόσχωσι του περιφήμου μας Νομοθετικού, δεν απεφαίνετο ταυτοχρόνως ότι οι εκ των βουλευτών δικηγόροι έπρεπε να παύσωσιν ασκούντες το επάγγελμά των.

Πολύ πριν ή ληφθή υπό της Κεντρικής Επιτροπείας και των βουλευτών η απόφασις της "αποχής" είχεν ανατεθή εις ημάς, ως δικηγόρους η υπεράσπισις υπερδεκακισχιλίων ποινικών αγωγών κατά πλείστων κτηνοτρόφων της επαρχίας μας διά δασικάς παραβάσεις, χρονολογουμένας από του 1916 και εντεύθεν. Αι υποθέσεις αύται ανεβάλλοντο από καιρού εις καιρόν διά διαφόρους αιτίας. Εμειναν εκκρεμείς ενώπιον όλων των Πταισματοδικείων, Αμμοχώστου, (Βαρωσίων, Λυκωνίκου, Τρικώμου, Αιγιαλούσης) οι δε πταισματοδίκαι βαρυνθέντες και αυτοί τας αναβολάς και τον όγκον, μας παρέπεμψαν χάριν συμβιβασμού των υποθέσεων αυτών προς τον κ. Αρχιδασονόμον, ως θα μας παρέπεμpton εις την Α. Μ. τον Αρχιεπίσκοπον, εάν επρόκειτο περί διαφοράς των χωριών προς την Αρχιεπισκοπήν.

Εκτελούντες ως συνήγοροι την εντολήν του δικαστηρίου και το καθήκον μας απέναντι των πελατών μας εζητήσαμεν ως δικηγόροι και ελάβομεν την συνέντευξιν με τον κ. Αρχιδασονόμον. Ταύτα είνε τα γεγονότα. Ελπίζω ότι όταν μάθη ταύτα ο φίλος συνάδελφος, θα παραδεχθή ότι κάπως εσπευσμένως έγγραψεν ότι εθεώρσε καλόν να γράψη. Αλλως τε θα έχη ήδη μάθη η ακούση ο φίλος μου ότι ως δικηγόρος εν τω μέτρω των ασθενών μου δυνάμεων, κάμνω παν ό,τι μου είναι ανθρωπίνως δυνατόν διά να προστατεύσω τα συμφέροντα των πελατών μου, ως δεν αμφιβάλλω πράττει και ο ίδιος και πας ευσυνείδητος επιστήμων.

Θα μου επιτρέψη επίσης ο φίλος μου να δηλώσω απεριφράστως ότι είναι απολύτως ανακριβές ό,τι γράφει "ότι εις τας ιδιαιτέρας μας ομιλίαις είμεθα υπέρ της συνεργασίας". Η γφνώμη των οποίαν υπέβαλον πρώτος και υπεστήριξα εις την Κεντρικήν

Επιτροπείαν, ότε συνεζητείτο το ζήτημα της αποχής ή συνεργασίας, ήτο ότι έπρεπε να κληθή τότε Παγκύπριος συνέλευσις, ενώπιον της οποίας να τεθή το ζήτημα "αποχής ή συνεργασίας" η διά να γνωρίση ο Κυπρ. Λαός τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα εκάστης πολιτικής πορείας και να τω παρασχεθή ευκαιρία να εκφράση έκτοτε υπεύθυνον γνώμην. Ατυχώς δεν υπεστηρίχθη από την πλειονοψηφίαν. Κάλλιον αργά ποτέ. Ο,τι δεν έγινε τότε-οπότε, επιμένων θα ήτο πολύ προτιμότερον- γίνεται τώρα επικειμένων των βουλευτικών εκλογών. Ας αναμένωμεν την απόφασιν της. Παρόλα ταύτα, εξακολουθώ αδιακόπως να φρονώ ότι ο αγνός πατριωτισμός του ελληνικού Κυπριακού λαού, τον οποίον πολλοί έχουσι κακώς αντιληφθή η έχουσι παρερμηνεύση, θα κατορθώση και εις τας κρίσιμους αύτας στιγμάς ας διερχόμεθα να δώση εις το ζήτημα του την κατεύθυνσιν, ήτις επιβάλλεται υπό των περιστάσεων.

Εν Βαρωνίσις τη **27/10** Οκτωβρίου **1921**.